

# בית הברית

## עליון הקבוץ



ברוכים הבאים .....

אחד החזיונות הנפלאים ביותר בתנועה הקבוצית, היא הפשטות בה חבנים - עסקנים מרכזיים, הרגילים ללשכות, לנסיעות על פני קונטיננטים שלמים, לצמולת הפעולה הקדחתנית - הופכים לאנשי עבודה פשוטים עם תקציב הוצאות צנוע למדי; אותה הפשטות בה מחליפים את בגדי העבודה במדי הצנחן ואת הגה הטרקטור במקל הנדרים של השליח האלמוני.....

משה ולוי גמרו את תפקידם כשליחים וחזרו לעבודה - לביתם. תמיד טוב לחזור הביתה - עם הרגשת ההתגברות על סכנות לאין ספור, עם הסיכום של פעולה רבת הצלחות ועם הביטחון למצוא את ביתם איתן ושלום לו, הרי זה תגמול לא מבוטל בעד מאמצים וכיסופים ממושכים. מסיבת הקבלה היא בטאה ללא מלים רבות את רחשי לבו של הקבוץ לחוזרים. עוד הרבה נשמע ונספר, אולם להבטיח רק אחד נוכח: שהקבוץ אחר זמן לא רב יזדקק אף הוא לכוחותיהם של לוי ומשה.

ו זאת ברכתנו להם.

יחד עם שמעון שמח גם הקבוץ על עליית אמו. חונכנו פעם למרד הבן נגד בית הוריו, אך לעולם לא הבינונו בסיסמה הזאת החרף של יחסים מתוחים, לעולם לא סטנו אלי קרב, לא רצינו לפגוע. רק בדרךנו בקטנו ללכת, בדרך האמת, אף אם היא דרך הקוצים. והיה בימים ההם שהורים עמדו מנגד לרצוננו זה. עוד הסלו. עצמם באסליה שנצח הגולה לא יסקר. קרה מה שקרה באורופה ואין עוד צורך במרד הבן. נשארו מעט בנים, עוד פחות מזה הורים ולנותרים אין כבר אסליות. כיום רק בארצות מועטות קיימת בעיה כזאת. - עליית הורים מכל מקום ממצה את תכנו הנעלה והעמוק ביותר של "מרד הבן". הכנת בית גם להורים שבעי עמל וייסורים. אמו של שמעון אחות היא - חובסת. רבים הפצעים שהיא חבשה במחנות; פצעי גוף ונפש. כי בראש וראשונה היא היתה אם יהודיה. ובהיעדר הבן האחד - היא היתה לאמא לרבים. אמצה ללבה, ראגה וטיפלה בסף ונוער. תבורך גם היא בינינו, תנוח מתלאותיה הרבות ותשאב עירוד ממפעל הבנים. ולשמח עון:

ראית פרי לעמלך - חזק ואמץ!

אהוד

אני סבקש שליחה אם לא נקדתי הפעם את "ביתנו": אבל לא תיה לי גמור מספיק

# בחינוך

## על חינוך היצרים על ידי ההורים.

החל מגיל התינוק מטמשים ההורים אוביקט מרכזי לאהבתו של הילד. ביחסי אהבה אלה מורגש גם יסוד חושני מובהק והוא בולט ביותר בגיל הגן. בתקופת זו מורגש גם יחס מטיים של התחרות עם האב על אהבתה של האם. היחסים האלה מטילים אחריות חינוכית רבה על ההורים. יש להמנע ככל האפשר מתנודות ותמורות באהבת ההורים, מכיוון שזו מהווה גורם מרכזי בחיי הילד. כל שינוי פתאומי עלול להבהיל את הילד. כמו כן יש לשים לב בסכנת הכרוכות בהגבות הקיתוניות, או חומרה יתרה, או פינוק. החומרה יוצרת בילד אני עליון קפדני ואכזרי מדי. הפינוק אינו מאפשר לו גיבוש אישיות חזקה. ביחוד אינו רצוי הקטר הארוטי המופרז בין ההורים והילד. הוא עלול להגביר את חיינו היצריים של הילד יתר על המידה וגם לקטור אותו אל הוריו קטר מהודק מדי, אשר יקשה להתירו בשנים מאוחרות יותר. לכן יש להמנע ממנות גרוסות של לטיפות ונסיקות. חובה על ההורים להזהר מלהכניס את הילד למסתם כשהוא מנקרם בנקר, או בזמן טיול משותף.

הנהגנו אצלנו את הלינה המשותפת של הילדים. בין היתר גרמה לכך גם ההכרה, שהילד מרגיש עוד בקטנתו בחייהם המיניים של הוריו, כשהוא ישן אתם בחדר. ברצוננו למנוע מן הילד חוויות כאלה. ההורים חייבים לשמור על כך גם בסעת נסיעות משותפות עם הילד.

מסנולד ילד שני במספחה עובר על פי רוב הראשון מסבר חמור. הוא חושש שהמתחרה הקטן יכבוש לעצמו חלק גדול מדי של אהבת ההורים (הטיפול). הרב שניתן לתינוק מגביר בילד את החשש הזה) על ההורים להבין יפה לרכשי לבו של הילד הבכור והם חייבים לספל ולעסוק בו הרבה בזמן זה דוקא ולהגים מתוך סבלנות על התפרצויות של קנאה העלולות להופיע בסיטואציה זו.

מתוך "החינוך המשותף"

# תרבות

## לבעית ערנג שבת.

לא לשוא התלבטתי עד עתה לכתוב על נושא זה, העומד במרכז הסאלות של כל ועדה תרבותית, בכל קבוצי הארץ.

הכנוס האחרון של ועדות התרבות שהתקיים בקבוץ וי, עמד בסימן ההתלבטות בבעיה זו, ולפי דברי חבר דניאל, קראה המחלקה לתרבות במיוחד לכנוס זה, בכדי לברר את שאלת החגים, אחרי הופעת שאלון שהוצא ע"י קבוץ א"י <sup>1957</sup>, בקטר לעונג שבת. כל החברים נבעו בשאלה זו, במטרם דין וחשבון אל הפעולה התרבותית וחיכו לתשובה מאת חברי המחלקה, אשר לעיצוב דמותה של עונג שבת. כפי שהתברר, חזרו כל החברים בידיים חופסיות ובזכותנו לעצב את דמותו של ליל זה כרצוננו אנו, לפי השקפותנו, ביחוד אחרי שהחברים נוכחו לדעת, כי בעצם לא נשקפת הסכנה, אחרי התלבטויות רבות, - לחזור לעבר, למסורת הישנה שלנו, כלומר לטקס הדתי שהיה מקובל בחוגים הדתיים ובחלקם גם קבוצים של הקבוץ המאוחד וחבר הקבוצות. (ראה "מסיבות", הוצאת הקבוץ המאוחד תש"ו). וגם לא יתואר שתנועה מרכסיסטית לא תוכל להגיב על אופן חגיגת השבת ע"י שלילת הצד המסוכן שבטקס הדתי, אבל מאידך לחייב את דרישות החבר, הפועל, הקטור במלא מובן המילה לסנע, לאדמה.

ולא דרישה היא זאת. הרגשה שאחרי ששת ימי עבודה צריך האדם להתנער מן החולין, להתנער מקטנות החיים ויחד עם משפחתו הגדולה להתענג ביום זה, המסמט לו יום מנוחה.

עת, שיטבת בגולה על יד שולחן הוריה בלא שבת, החגגת, ושהשבת חסרה כל ממסות, הואיל ולא היה זה יום מנוחה אחרי ששת ימי עבודה... הרגשת את הרמאות שבעיניך זה, מרדת, הצטרפת לחברה מורדת וברחת לקן, לעונג שבת, העלת בדימיוןך את חבריך בארץ שהצטרפו כבר למחנה הפועלים, בהנער מעליהם את עול הגלות: רק ברגע ההוא התרוממת משפלך, מחיי החולין שלי יום-יום וכתקדים לחיים האלה, התחלת לקבל את הערכים החושים של חבה זו, התלכדת בריקוד, פרצת בשירה. השבת פסט את צורתן הקודמת, לבש צורה חדשה. ידעת למלא את השבת תוכן חדש, לקיים אותו ולחדש אותו כאחד, להוסיף מן החוי התנועתית שלך, בכדי לגבש אותו. השבת התחיל להופיע אצלך כגורם חינוכי חדש.

כעת עם התמוטטות החיים הישראלים בתפוצות הגולה, עם הזעזועים והתמורות הכבירות וסינוי ערכין, נעשה תפקידו של חג זה חשוב שבעתיים וגם פה בארץ עליו להיות לסוד בחינוך הדור הצעיר, בהכשרתם לקראת חיים עבריים חדשים וטהורים כאחד.

מתוך המגע הישר עם הארמה, עם הקרקע ובהיותך שותף לחיים יוצרים, התחלת להעריך את חג המנוחה ועל ידי כך ליהנות את חגי הטבע הקדומים, המתעשרים כעת בתוכן היסטורי ולאומי חדש.

דע, כי דוקא המרד בגלות ובחיייה הוליד את תנועת הפועלים בארץ, אשר במרכז מאמציו עומד גם חידוש החיים התרבותיים ואשר בראשה עומדת התנועה הקבוצית. ואם לפי הערכתי היו זמנים, אשר בהם הקבוץ לא יכול היה להתעסק בסאלות ממין זה, התקופה הזאת עברה ובעית החג ועונג שבת עומדת בתקפה וביחוד אצל קבוצים לא צעירים או לכל היותר קבוצים בהם גיל החברים עבר את שנת השלושים.

זה לא משמע להיות משועבד לחגים שיכתבו לנו, אלא ליצור אותם לפי הרגשותינו אנו ולפי כוחותינו. כל כוחו של החג הוא בזה, שהוא מהיה את החוליות האמוצינוליות, שהוא מזוהה עם החברה וזה היה גם אחד המקורות הקדומים, חיים בטבע, ניצחון, לידה ובכלל חיי הרגשה.

בעת ובעונה אחת עלינו להיות זהירים בעיצוב דמותו של החג ועונג שבת. כל הפרובלמטיקה של חידוש החג עומדת לפנינו וכמו שהזכרתי מלעל, הסימנים הם בקבוצים אחרים של זרמים אחרים.

וכעת לעצם הטקס. בלי טפס יט לישלול את טקס הדלקת הנרות-ולהתרחק מכל אידרה מלאה רוח של מיסטיקה וחיים לוטי ערפל. מאידך על כל חג-לדעת, שליל שבת הוא הערב של הקבוץ, בו כל החברים מתכנסים לחדר האוכל ומתעצבים, מבלי להתעניין מראש בתכנית הערב. עליך להוסיף לא רק בכדי לשמוע, אלא לתת, להשתתף בתכנית.

נקברנו בפייטנים, סופרים, חובבי מוזיקה ויודעי נגן (מדברים גם על הופעה חיה של היצירה "הסופר והאיכר" לסופע בקבוצנו) למה לא נראה ולא נשמע את הכלי-זמר בליל שבת בחדר האוכל ולמה לא נתענג יחד מסובים על יד שולחנות ערוכים מלאי עוגות ופרות (לא דובר על "...תרנגולים מפושמים ועל יינות מבושמים...")? למה לא נשמע על מאורעות הטבוע בקבוץ מפי החברים עצמם?

אמנם תופעה נהדרת היא בחיי הקבוץ שלנו הופעת העיתון "ביתנו", אשר ללא ספק היא אחת התופעות שתאור לעולם מסורת בקבוצנו ודוקא מסורת, אשר היא החוליה הראשונה לקראת עיצוב דמותו של עונג שבת. איזה חן, הכרת יופי בהופעה זו, בהכנסך לחדר האוכל בליל שבת וכראותך חברים מסובים על יד שולחנות וקוראים בהנים את ה"סידור", תפילה לא תפלה היא זו. וכחמסך לנעימות זו העונג בהרגשת ימי פגרה ללא הרגשה עול העבודה וללא העקתה בצורה כלשהיא (מתכוון אני לסריגה באמצע השירה או ניגון קומפוזיציה יותר רצינית).

בין ברצונך להתמלסל על הצד השלילי או החיובי שבניגון בשליחת-קבוץ, אבל שבדומי, כי מטובך קצת לישלול מראש את שרץ השיחה בחיי קבוץ ע"י הופעתו של ה"עיתון" כגיליון החדר היה נאלץ להביע את דעתי בשאלה זו או אחרת, פחות מן ידתי חשובה: חברים אחרים מתקשים בכתיבה מטעמי חוסר ידיעה מספקת בשפה העיברית, בדיקדוקה, טיגנוכה ובכתיב. לפי הסטטיסטיקה הווי כ-10 חברים בלבד השתתפו עד עתה במאמרים של ניסן (מלבד דו"ח"נות של הועדות) ואם רק לחברים האלה יש מה להגיד? על היתר להשאר פסיביים ולקלוט את הכל? והביקורת צריכה להבליע בחלל המקלחת? והנה התשובה-על בררני צבי על "המצב הלא טבעי" שלמרות הויכוחים החריפים, המתנהלים בכל הפינות, אין הד ממשי ליברלים. (יש הצעה על הכנסת מבוגרת הקלטה בתוך קירות המקלחת, בתור הקלה רבה למערכת "ביתנו").

גני משוכנע שבירורים על נושאים פוליטיים, כלכלה וכד', יתנהלו בלי "עוקצים אישיים" ובתור ראשון הייתי מציע לברר את בעית עונג שבת. יש דעות שונות בין חברי ועדת התרבות עצמה וברצוננו לשמוע את-חוות דעתם של החברים. בעית עונג שבת איכה שאלת שכנוע, או תעמולה. היא מתבטאת בצורך דו-חני ופנימי להתכנס יחד בליל-שבת וליצור אידרה חברית, כפולת כל הרגשת חולין. יש כבר חוג מצומצם של חברים, המטיבים להוסיף בכל תכנית, שתנוצץ בליל זה. ניסיון ר שון געשה בליל שבת שהיה מוקדש ללימוד שירים לט"ו בשבט. היינו לא רבים והצלחנו להרגיש יפה עד הצות בלמדנו את הריקוד "שרלה" המתאים באופן יוצא מן הכלל לליל שבת.

משוכנע אני שנצליח כעבור זמן לעצב הצלנו את דמותו של ליל זה.

# באגדות

## ועדת החברים סיכום ההצבעה בשאלת השליטה.

ברצוני להעיר כמה הערות לעצם ההצבעה, לפני שנימסור על תוצאותיה. בעיקר אני אצטט  
שני דברים: א) למה החלטנו להעביר הצבעה חשאית,  
ב) גודל ההשתתפות בהצבעה.

זה מזמן עינין ההצבעה אצלנו לא בסדר. אני יכול לקרוא לכך אי-ההצבעה. מספר המצביעים  
הוא קטן. וזה גם כשעומדים בדיון להכרעה סאלות עקרוניות, אשר גורליות עבור הקבוץ  
והחבר. ובאין ברירה, מסכמים ומקבלים החלטות, למרות ההשתתפות החלשה. הסיכומים אינם  
מסקפים תמיד את דעתה ועמדתה של החברה וכתוצאה מכך אין הזדהות ואין גם ציות גמור  
להחלטות.

יש ואני מהרהר ומחפש את הסיבה לתופעה זו. הן המסגרת הקבוצית היא בחלט חפסית,  
בסידור-ענינה בכל השטחים, ניתנים-לבירור ולחות דעתם של כל החברים. ההתחרות  
האישית, באם היא גם לא נדחתה כליל, אבל אין זה מלחמת קיום בין אדם לאדם. בנית  
הקבוץ מאחדת את כולנו, יצירת המסגרת, בה נחייב ובמסותף נעשה את כל המאמצים  
להגשמת החזון על ברכיו חונכנו. הדרך להשגת המטרה קשה. מלאה מכסולים והתפקודות  
היא אינה, כפי שתיארנו לנו פעם. אחת מהיסודות החשובים ביותר מאז ומתמיד, ואשר  
בלעדיו הקבות נידון לכלילה, הוא שיויון ושיתוף בכל שיטחי חיינו, נשיאת עול באחריות  
לפי יכולתו. הרדיפה הזו אחר השגת דברים שיהיו שייכים רק לו, אותה התן פעם, שהי-  
"שלי" הולך ותופס שטח אשר הולך וגדל; זה מהוה סכנה חמורה עבור ה"שלנו". כי מן  
ההכרח שבעתיד זה ילך על חשבון הקבוץ, על חשבון שאר החברים. אותה ההתפתחות תגרום  
לכך שגם אופיו ותכונתו של החבר ילך ויירד. מוסר כפול ישתלט אצלנו.

קשה להשלים עם המצב הקיים, שבחברה החופשית שלנו יהיו מעצורים בהצבעה וגם ההצבעה  
אינה תפיד אובייקטיבית. עינין זה נהפך אצלנו לפעמים לעינין אישי. לא מצביעים נגד  
מישהו, כי אין ברצוננו לעורר את רוגזו. ולהפך, מצביעים נגד, כאשר ישנם חשבונות  
אישיים עם החבר. קני המידה היא לא היעלות וכסרונו של החבר. בכלל מצבו של "הנאוטרלי"  
הוא טוב. ויש עוד הרבה נימוקים וטיבות לאי ההשתתפות בהצבעה. המתח הרעיוני בחלט  
הידיאלים שהיו פעם בכחינת בל-יעבור, הולכים ומתרופפים. אך כל-זה מסמיעים רק  
במקלחת, ובשעת הדיון על סאלות אלה מדברים על כך רק בדממה דקה, או עוברים בשתיקה.  
אין מעיזים בגלוי לב להשמיע מחשבות. אבל ברור שאצל רוב החברים אלה הם רק  
הירהורים, המצפון התנועתי הוא איתן וצריך רק לחזקו ולעודדו. דיון זה הוא בין-  
קבוצי וחטיבותו גדולה לתנועה. הוא מתחיל לצאת מהמסגרת של הבמה הקבוצית הצרה  
ועובר לבמה התנועעית. בהתחשב עם הדברים הנזכרים לעיל, דעתי היתה שרק הצבעה  
חשאית תסקף ותיתן תמונה כנה וברורה על דעותיהם של חברי הקבוץ בשאלה עקרונית זו.  
למעל הוכחה אניא בסוף את תוצאות ההצבעה מלפני שלושה חדשים של המזכירות ואטוה  
אותה לזו האחרונה. שתי מגמות פעלו בהצבעה. ראשית כל התכונו להכשיל כל פעולה  
תקינה להסדרת חיינו השיתופיים, להסאיר את המצב הנוכחי באי-בהירותו; "חופש" ליוזמה  
הפרטית, כאוס גמור בכל. וכמה מגוחך זה, שחברים מתפארים שלא הצביעו, כביכול מעט-  
גבורה, אשר מכסה על חולשה ואובדן דרך. או אלה, אשר לועגים לכל זה, יורקים למעין,  
ממנו הם שותים. ההצבעה בשאלה הזו היתה חובה אלמנטרית לכל חבר. השאלון היה מנוסח  
בבהירות גמורה ואחר כל סעיף היה מקום להצעות והערות. (יוצאים מהכלל העולים  
החדשים והמועמדים, אשר עוד לא השתרשו בחיי הקבוץ ולא רצו להכריע, עליהם לא חל  
כל עינין זה)

דעתם של 65% החברים שהשתתפו בהצבעה תשמט לנו מצע, לפיו נתווה קו פעולה מסויים  
ונביא לדיון ואישורה בשיחת קבוץ קרובה, ונקוה שנצליח לחסל את המצב הלא ברור הקיים  
אצלנו בשטח חיינו זה ונשתום את הפרצים שיכולים פעם ליהיות חמורים.

סכום חלקי מהשאלון הראשון (28.9.46):  
השתתפו בהצבעה 60 חברים (בערך 55%).

- א. הקיבוץ שולל כל אפשרות של השגת מצרכים מקורות בלתי קיבוציים. כן-57; לא-3.
- ב. יש להעביר לקופה הכללית את כל הכסף הפרטי הנמצא אצל החברים. כן-53; לא-6.
- ג. יש להמנע במידה האפשרית מקבלת מתנות. אפשר לקבל מתנה שמתאימה לרמת החיים הכללית, אך צריך להודיע על כך מיד למוסד המוסמך. כן-54; לא-6.
- ד. חבר, שזוכה בירושה או בסכום כסף מקור אחר, חייב למסור את כל הסכום לקופה הכללית. . . . . כן-60; לא-0.

סיכום מהשאלון ההצבעה (להסדרת ענייני - השיתוף) - 20.1.1947 -  
השתתפו בהצבעה 76 חברים (בערך 65 %)

- א. המרגיש אתה צורך לכוון את חיינו השיתופיים ואת השוויון בקיבוץ ע"י חוקה והחלטות מסוימות? . . . . . כן - 76 ; לא - 4
- ב. כסף פרטי: האם אתה בעד ביטול הכסף הפרטי בכל הצורות ומכל המקורות? . . . . . כן - 46 ; לא - 23  
המוכן אתה בכל מקרה של קבלת כסף למסור אותו למוסד המתאים? כן 50 ; לא - 15
- ג. מתנות: המתנגד אתה לקבלת מצרכים חיוניים (הנעלה, הלבושה וכ"י) בתור מתנה? . . . . . כן - 55 ; לא - 15  
המוכן אתה למסור כל מתנה מהסוג הנ"ל (מצרכים חיוניים) למוסד המתאים? . . . . . כן - 58 ; לא - 11
- המתנגד אתה לקבלת דברי ערך (רדיו, רהיטים, צלמניה וכ"י) בתור מתנה? . . . . . כן - 28 ; לא - 42  
המוכן אתה למסור כל מתנה מהסוג הנ"ל למוסד המתאים? כן - 34 ; לא - 34
- המתנגד אתה לקבלת עטים נובעים, ספרים, צעצועים לילד ודברי קישוט לחדר בתור מתנה? . . . . . כן - 2 ; לא - 65
- ד. רמת-חיים: המתחייב אתה לא לשנות בשום שטח את רמת החיים על דעת עצמך? (את רמת החיים יקבעו המוסדות המתאימים באישור שיחת הקיבוץ). . . . . כן - 42 ; לא - 8

ר ע ד ת ה ס פ ו ר ט

פעילותה המוגברת של המקהלה בשבועות האחרונים הביאה לידי צמצום בטוח הספורט. גם למזג האויר הגשום ולפתיליה המחממת היתה יד ברבר.  
פ י נ ג - פ ו נ ג : האליפות לבחורות התחילה השבוע. בקבוצה הראשונה עברו צפורה כ., ומרים ש. את הטוב הראשון.  
כ ד ו ר - ע פ : אנו מקווים כי חזרתו של משה תזריק מרץ מחודש בקבוצתנו. ביום שבת עלינו לשחק בתחרויות רבע-גמר של האליפות הארצית בתל-מונד. יריבינו יהיו גן-שמואל, גבעת חיים, תל-אביב. התקשרנו עם אליעזר, וישנם סכויים כי הוא ישתתף בקבוצתנו במשחקים אלה. במקרה זה נזכה באמת לקבוצה הראויה לשמה.  
נמסר ע"י יאיר.

במשק

ב ר ע ד ת ה מ ש ק :

בניורר על התקציב התרבותי ותקציב לועדת הדירות השלמנו את תכנית התקציבים ובשיחה הקרובה נביא אותה לדיון. בישיבות שדנו על התקציבים, התעוררו ויכוחים על שאלות יסודיות הקשורות במצבנו המסקי. אנו רוצים ל פני הדיון על התקציבים בשיחת הקבוץ לברר באופן כללי את מצבנו המסקי.

א ו ט ו מ ו ב י ל י מ : ~ סוכס לא לקנות אוטו נוסף ולמכור את הפורד. ה ג' מ' ס ממטיך לעבוד ב "תחבורה", הסברולט יעבוד בחלקו בשרות ובחלקו ב"מרץ". הוא עובר כעת תיקון כללי, מחליפים את המנוע ומגדילים את הארגז. ע"י זה הוא יהפך לאוטו טוב ומסודר. (התיקון הכללי יעלה בערך 220 לא"י).

ה ר פ ת : היו לנו בזמן האחרון 3 המלסות. המליטה "חוליה" (עגלה, הפרה ביא מגידול עצמי, אינה מבטיחה הרבה, לכן אנו מתכוונים למכור את העגלה). השניה "שלוה" שלא מזמן קנינו אותה המליטה גם כן עגלה. לפי כל הסימנים הצלחנו בקניה הזאת. ההמלטה השלישית היתה מגידול עצמי (עגל). גם הפרה הזאת "נוע" מבטיחה הרבה. קנינו אותה ממעברות.

ב ל ו ל העמדנו מקצה חדשה, המונעת ע"י מוטור חשמלי. היא עלתה - 19 לא"י.  
נחסוך על ידה יום-יום כשעתיים עבודה קשה בלול.

יאיר

ב ב י ת ה ח ר ר ש ת .

וננו מסיימים חודש חלש בייצור. לא היה כל ביקוש לסוליות - זה היה החודש שבין העונות. פעת יש לנו כבר הזמנה ראשונה לסוליות קיץ דקות. לעומת ההיעדר המוחלט של סוליות, התגברו יתר התוצרים. מספרים נוכח למסור רק לאחר הסיכום החודשי, על כל פנים: עקבים לסנדלרות נמכרים במאות תרורים וההתענינות עוד גוברת; התחלנו גם בלוחות, לעת עתה רק ייצור לדוגמא והזמנות ראשונות, אבל גם כאן ישנה התענינות לוחות גומי-סעם התקדמו, אך במעט מאד - בגלל קשיים בהשגת הסעם. הביקוש כבר ממשי. מספרי השיווק עולים בחלקי אינטסטליה, גלגלים; כדורים וכו'. כשיגבר הביקוש לסוליות, נוכל להגיע טוב למחזוריים גדולים.

י צ א ו : לאחר שהתקשרנו עם סוכנים ב 15 ארצות בערך, שגילו התענינות בתוצרתנו, קבלו קטלוגים, מחירוניהם ואי אלה מהם גם דוגמאות; - מחכים לתגובות. אפשר לציין בדרך כלל, כי הרעב לסחורות הוא גדול בכל הארצות, אלא שיש כמה קשיים רציניים: (א) המחירים בארץ גבוהים מאד ויש רק מעט ארצות ששם רמת המחירים דומה לשלנו (בארצות הערביות המצב דומה, אלא שהן מחרימות, כידוע, את תוצרתנו). המגמה הכללית של האמרת המחירים העולמית מסייעת לנו -- בזמן שמחירי התוצרת שלנו יורדים כל הזמן. (ב) קשיים כספיים של ארצות אירופה רבות; (ג) הגבלות חמורות של הממשלות על יבוא. בכל זאת ישנה התענינות ממסית וחילוף מכתבים עם מלטה ועם בלגיה. מתנהל כעת משא ומתן עם סוכן של המכון למסחר חוץ בתורכיה ולפי הוות דעתו אפשר למכור את תוצרתנו שם -- הן מבחינת הטיב והן מבחינת המחירים. מאיטליה כותב מבורך שיטנה אפשרות להכניס לשם כמה-סוגי תוצרת. מברזיל עכשיו - אפשרויות קונקרטיות. הכדורים מתוצרת איטליה, למשל, לא עולים בטיבם על שלנו, הצביעה שלהם גרועה משלנו.

מ כ ו נ ו ת : הגיעו כבר הצעות טלגרפיות ממבורך על מכונות אלה: קלנדרים -- יש כמה הצעות, המחירים הם בין 5.000 - 10.000 לא"י. זמן ההספקה קרוב לסנה, גם למעלה מזה. אקסטרודרים -- חדשים: 1. בגודל שיש לנו; 2. בקוטר של 30 מ"מ במחיר 100 לא"י (באיטליה, בלי מוטור). אנו מציעים לקנות את השני; וולצה לטחינת גומי; טחנה לריסוק גומי לאבק (כ-300 לא"י) מציעים לרכוש; שבש לחיתוך גומי גלמי (420 לא"י) -- מתעניינים גם בזה.

שיחה טלפונית עם מבורך במילנו לא יצאה לפועל, לא הושג הקשר.

נמטר ע"י אברי.

החייב קם  
כ"ב סנו

נתבקשנו ע"י כל חברי המקהלה וע"י כל החברים אשר נהנו "מפעילותו" ופעולתו המסורה של יענקלה -- להביע לו את תודתם. (באופן מיוחד יש להדגיש את עמידתו הטובנית בערב החזרה הגנראלית בראותו את כל הקיבוץ בבית ארלוזורוב).

עיכוב בחלוקת העתונים: החברים המביאים בהזדמנויות מסוימות את העתונים מהאוטו, מתבקשים למסרם מיד לאימא פסט.

ילדים באורחת-ארבע: החברים מתבקשים לא להכניס את הילדים לחדר האוכל X בשעת הארוחות כדי לא לייצור תקדים למנהג בלתי רצוי. X

ביקור בסרט הקלאי: נתבקשנו להביע את תודת החקלאים לחברי ועדת התרבות בעד יוזמתם באירגון הנסיעה לסרט החקלאי.

ע מ ס ג י ר ת ה ע ת ו ן :

נתקבלה טלגרמה מרפי, שפוצו ואבה יצאו לאיטליה.

הגיעה הזמנה מהרלנד ל-375 תריטר כדורים.